

Önce Arife Sonra Bayram Ya Bir Sonrası

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Mart 2026

Bir hazine midir hüznün yoksa insanlığa hizmet mi; ya, sevginin ederi ve ruhun küpeştesinde salınırken insanın bitimsiz özlemi...

Hele ki yorgun olan öznesi iken yüklemi geçiniz hatta tüm bağlaçları da sadece tek imgede yoğunlaşın ya da bırakın siz gözyaşlarınızla eşleşin hüznün ertesi ölüm öncesi...

Gevrek bir gülüş.

Diğer yanda kızın pekişen asaleti.

Renksiz yüzüne vuran ışık huzmesi ansızın da ruhun doğmasına vesile olduğu güneşi bakalım kim söndürecektir de içindeki ateşi...

Bir volkan.

Bir dere yatağı.

Ya da betonarme şehre teslim olmuş o şehirli kız.

Matem ne ki yıkılmak üzere olan mabedindeki tüm mahremi boca etmişken en büyük düşmanı?

İç içe geçen ömür.

Yüz yüze baktıkları.

Kimyasında insan denen zincirleme reaksiyon diğerinde sinmiş bir düşman ki nefretini sona saklamış.

Afaki gölgeler.

Metazori cümleler:

Sevgilim!

Dünyam!

Diğer yanda sönen hayaller batan güneşler.

Geçiniz beyler.

Susunuz siz bayanlar.

Hoş sussanız da gözlerinizdeki karanlığın kasveti yeter şunca masumiyeti yerle bir etmeye.

Ve işte şimdi başladı geri sayım!

Ve siz muteber duygular bir bir girin sıraya.

Özet geçecek olursak kursağınızdaki lokma haram olsun size mademki çaldınız mazlumun helalini.

Ve siz sözcükler alayı kimdir taburun başı?

Yoksa şu yitik ve de yenik addedilen na'şı sizler mi serdiniz ölüm öncesi?

Mevsim ve muadili.

Ve de merasim henüz başlamışken.

Bayramın gelişini kutlamaktan önce çifte bayram yapanlara sözüm.

Ah, rengim.

Ah, sunduğum görkemli sevgim.

Ah, yengim.

Ve işte yanığı yüklü bir ömrü seriyorum şimdi önünüze.

Bir nebze de olsa çiçekler koruyabilirdi tazeliğini.

Ve sen, taze gelin tut anana verdiğin sözü ve yavukluna önce sev ve say ama eşinin ailesini de taşı başında.

Taşı gediğe koyduk madem ve işte başladı geri sayım.

Bir konfeti yağmuru başımdan dökülen zulüm.

Bir de ata yadigârı iken tüm öğretilerim.

Gel gör ki hak hukuk bilmedi bilmeyeli insan evladı ve işte tokmağı vurdu bir kere masaya hâkim.

Ve siz duygular neyin nesrisiniz neyin neşri aslında neyin nesi de bir ömür yakamdan düşmediniz?

Bir izdiham.

Sonra da hâsıl olan isyan.

Metruk hecelere yol göründü hem bir kere önce aşk çıktı sıradan sonra masumiyet en sonunda insanlık artık kim ise isyan çıkararak ve fısıldadı melekler Tanrının kulağına nasıl ki kulluk vasfıydı ölçülüp biçilen ve işte inzivada melekler belki de firarda sehven yenik düştü insan vebali artık kimin boynunaysa.

Geri sayımsa hızlıca ilerliyor.

Roket hızında duygular.

En son okuduğum kitabın bana öğrettiği ve şimşek hızında yaşam gel gör ki yarılamişken de ömrü ve işte kalan zamanla şairin yaşı taban tabana zıt ne de olsa çelişmekte zihin ve beden bir taraf büyü diyor diğer tarafsız Araf'ta kalıp ve işte çelimsiz bir duygu iken isyan önceleri sessiz sakin şimdilerde tavan yapan ama kime ama neden?

Tartışılır ama şairin vardır elbet bir bildiği:

Temkinli artık severken ve konuşurken.

Arifeye giriş ve kalkılan son sahur sene 2026.

Bayrama yaklaştığımız hepimiz üç gün kimine göre uzun bir tatil.

Dert de değil hani yeter ki dokunmasın kanıma.

Dert etmeli de elbet şafağı atmışken şairin.

Siz, duygular sıra başı!

Ve nüktedan yürek bu gün yeteri kadar ağlamadın mı?

Hazan ya da kış ve ilkbahar.

Yazı geçtik yazdık yazalı belki de en çok yazı sevdik.

Belki de yazmalı yazgıyı önce Rabbine dönük yüzü ve sadık bir ruh asaleti ile ne de olsa sadece iki kelimedenden ibaret her şey:

Doğum ve ölüm.

Ya da:

Ölüm ve doğum artık hangisi öncelik hakkına sahip iken.

Günler uzamaya başladı insan izlekleri de.

Geceler soğuk ve kasvetli en yakışan siyah şu sevdalı şehre en azından iki yakanın da birbirine uzaklığı bir nebze de olsa azalmakta gölgeler uzarken ve zaman geri sayarken...

Üç.

İki.

Bir.

Ateş!

Namlunun ucunda bir kalem.

Kalemin ucunda bir yaş.

Yasın diğer ucunda şair.

Ölmeden taşlanan bir naaş.

Hiç mi hiç de canı böylesine yanmamışken.

Belki de en vefalı sırdaş.

Öznesine olan özlemi dinmeden ve son söz henüz söylenmeden...

Mutlu bayramlar diliyorum tüm dostlara tüm İslam Âlemine ve geri sayım başladı işte...

Önce arife sonra bayram ya, bir sonrası?